

पुरा 1) b) Spr. 790. — c) Spr. 3373. MEGH. 83 (v. l. पूरा).
 पुराकृत्य, °कर्त्ये vor Zeiten KATHĀS. 121, 188. Z. 8 °विशेषविद् manichafe Sagen der Vorzeit kennend erklärt NILAK. auf folgende absurdie Weise: पुराकृत्यः वद्धकर्त्यकमन्वाख्यानं देवामुरा: संयता आसन्त्यादिकं वेदोक्तम् विशेष एकत्रैकमन्वाख्यानं परिकृत्याख्यं हरिश्चन्द्रो हृवीथम् ऐत्याको राजापुत्र आसेत्यादि.
 पुराटङ्ग vgl. पौराणक.
 पुराणा 3) am Ende hinzuzufügen SAMSK. K. 39, a, 8. fg.
 पुराणरत् n. Titel einer Schrift HALL 203.
 पुराणासमुच्चय m. Titel einer Sammlung von Purāṇa Verz. d. Oxf. H. 278, b, 30.
 पुराणासर्वस्व n. Titel eines Werkes des Halajudha Verz. d. Oxf. H. 84, b, No. 143. fg.
 पुराणासार् Titel einer Schrift ebend. 268, a, 11. 270, b, 8. 292, a, 40.
 पुराणासिंह m. Bein. Vishnu's als Mannlöwen R. 7, 7, 51.
 पुराणिय KATHĀS. 71, 224. 112, 32. fg. BHĀG. P. 10, 62, 5.
 पुराण्यत् KATHĀS. 72, 210. 75, 178. 77, 88.
 पुराणि Bein. Čiva's KATHĀS. 34, 45. 73, 59. 120, 17.
 पुरीत् Eingeweide DAÇAK. in BENF. Chr. 188, 17.
 पुरीमत् (von पुरो) m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 12, 1, 24.
 पुरीष 1) c) Schmutz, Koth: इवत्पुरीषी (भू) BHĀG. P. 10, 18, 6.
 पुरीषमोर् m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 12, 1, 23.
 पुराणित् ein Sohn Krishnā's BHĀG. P. 10, 61, 11.
 पुरुण्ड m. pl. N. einer Dynastie VP. 475, N. 64 (पुरुण्ड). — Vgl. जृण्ड, मुरुण्ड, मरुण्ड.
 पुरुणिन् adj. = पुरुणय der viele Zauberkünste hat BHĀG. P. 10, 77, 36.
 2. पुरुणार् vgl. भूरिवार.
 पुरुणिषि N. pr.; vgl. पौरुणिषि.
 पुरुष 1) d) PANĀKAR. 4, 10, 68. ब्रह्मस्वं उरुग्रातं भुक्तं हृति त्रिपुरुषम् BHĀG. P. 10, 64, 35. — o) scheint für किंपुरुष zu stehen AV. 6, 38, 4 (vgl. TBR. 2, 7, ३, १). 19, 49, ५. — Vgl. मक्ता०.
 पुरुषता 1) Mannheit Spr. 4713.
 पुरुषट्किका vgl. मक्ता०.
 पुरुषमानिन् füge adj. vor sich und am Schluss R. 2, 109, 4 hinzu.
 पुरुषवध् adj. Purusha heissend KHĀND. UP. 5, 3, 3.
 पुरुषवर् m. Bein. Vishnu's MBU. 1, 1180.
 पुरुषविद् BHĀG. P. 10, 87, 17.
 पुरुषवूक् BHĀG. P. 10, 1, 20.
 पुरुषवृक् Bez. eines best. über Waffen gesprochenen Zauberspruches R. GORR. 1, 31, 6.
 2. पुरुषात्, der Comm. zu KAM. NITIS. 9, १३ liest richtig सदर्थः st. मदर्थः; so dass Z. ३ des Einen zu streichen wäre. Es ist die Entscheidung einer Sache durch einen Zweikampf gemeint.
 पुरुषात्रम् adv. durch eine Zwischenperson, mittelbar: यस्य व्याप्तं समुदीर्यते । ज्यशब्दः सकृष्टानादागतः पुरुषात्रम् ॥ VIER. 33. BOLLENSEN, WILLIAMS und BENFEY fassen das Wort als acc. und zwar in der Bed. von Mensch im Gegensatz zu den Göttern.
 पुरुषाय् पुरुषायित 2) Verz. d. Oxf. H. 218, b, 30. SĀU. D. 338, १६.

पुरुषायुध KAUSH. ĀR. 2, 17.
 पुरुषाय 2) Spr. 4733.
 पुरुषार्थप्रतीत्य m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 278, b, 31.
 पुरुषार्थसिद्ध्याय m. desgl. ebend. 372, b, No. 269.
 पुरुषीभूपुरुष + १. भू Mann werden R. 7, 89, 25. KATHĀS. 36, 104.
 पुरुषोत्तम 1) der beste Mensch SĀU. D. 109, ५. — ३) °भारत्याचार्य WILSON, Sel. Works 1, 201. °मिश्र Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 480. = °दीत्ति HALL 91. °प्रमाद = पुरुषोत्तमाचार्य 204. °मरुस्तो 108. पुरुषोत्तमानन्दपति 109. पुरुषोत्तमाश्रम Verz. d. Oxf. H. 390, a, No. 29.
 पुरुषोत्तमपुर् n. N. pr. einer Stadt HALL 206.
 पुरुषोत्तमवादार्थ m. Titel einer Schrift HALL 133.
 पुरुषोत्तमसकृत्वामन् n. pl. die tausend Namen Vishnu's HALL 147.
 पुरुष 1) धनवत्यो पुरुषायाम् vorangehend KATHĀS. 108, 141.
 पुरोद्धवा, पुरोद्व m. ČKDRA. u. मक्तोदित् nach ders. Aut. Lies मक्तोदित् स. माद्मदा.
 पुरोत्तिसरण (पुरस् + नि:०) n. der Vortritt beim Hinausgehen SPR. 4348.
 1. पुरोभाग 2) füge das Sichvordringen, Vorwitz hinzu.
 2. पुरोभाग füge die Bed. vorwitzig hinzu und lies Z. 2 पुरोभागिनि.
 पुरोभागिन् 1) füge vorwitzig hinzu.
 पुरोत्तम् (von पुरस्) adv. wie früher BHĀG. P. 10, 13, 25, 40.
 पुरोत्तिन् sich vordrängend, vorwitzig NILAK. zu HARIV. 7338.
 पुर्यष्टक vgl. SARVADARÇANAS. 86, 17, 20. fgg. 87, 13, 18. °त् n. १०.
 पुलका 1) a) NILAK.: पुलकाः = असंपूर्णतएडुलपुक्तधान्यानि, also = तुलाक, welches nicht zum Metrum passt. — b) n.: यद्गादिगद्गुममः पुलकान्यविधत् BHĀG. P. 10, 29, 40. — c) Verz. d. Oxf. H. 86, a, 14.
 पुलकृ HARIV. 478 im Sinne eines patron. (Pulaha's Sohn). पुलकाश्रम BHĀG. P. 10, 79, 10 = लृतित्रे nach dem Schol.
 पुलका 1) vgl. oben पुलका 1). — 2) vgl. मक्ता०.
 पुलिन्द् 1) mit भिन्न and शब्द �wechselnd KATHĀS. 72, ५, 101, 283. fgg. BHĀG. P. 12, 1, 34. f. पुलिन्द्यः 10, 21, १७. 83, 43. पुलिन्द् sg. N. pr. einos Fürsten 12, 1, 15.
 पुलकास s. oben u. पुलका 1).
 1. पुष् 2) b) (देवताः) पुष्ट्येयं च वाचिक्तम् KATHĀS. 72, 119. — पुष्ट
 1) Z. 9 füge hinzu पुष्टः (so die ed. Calc.) कुसुमवृष्टयः RĀGA-TAB. 6, 144.
 पुञ्कर 1) °नाल Ind. ST. 8, 436. — ३) KATHĀS. 60, 61. — 23) pl. R. 7, 33, ४. — 27) ein Sohn Varuṇa's R. 7, 23, 28; nach dem Schol. sind गो and पुञ्कर वलाद्यत्वे der Söhne und Enkel Varuṇa's; ein Sohn Krishnā's BHĀG. P. 10, 90, 34. — 29) Verz. d. Oxf. H. 91, b, 34 ist wohl पुञ्करसी zu lesen, wie AUFREUT im Ind. hat. — 30) m. pl. Gesamtname für die sechs Nakshatra Punarvasu, Uttarāshādhī, Kṛttika, Uttaraphalguni, Purvabhadra und Viçākhā Ĝotistatrī im ČKDRA. u. भग्यादत्.
 पुञ्करपुराण n. Titel eines Purāṇa Verz. d. Oxf. H. 278, b, 32.
 पुञ्करात् 2) KATHĀS. 69, 82.
 पुञ्करिन् 3) a) KATHĀS. 70, 98.
 पुञ्कल 2) b) ein Sohn Bharata's R. 7, 100, 16. 101, 11.
 पुञ्कलावत n. N. pr. der Residenz Puskala's, Sohnes des Bharata. R. 7, 101, 11.